

14. 5. 2017, 14:00, Kigali, Rwanda stretnutie so slúžiacimi bratmi

Sme veľmi vďační všemohúcemu Bohu za túto príležitosť byť spolu s vami na tomto mieste. Vy ste vyvolení všemohúceho Boha, aby ste mali účasť na rovnakej službe. Ako sme čítali v Matúšovi 24, máte rozdávať ten istý pokrm. Boh používa jedného muža, aby pokrm uskladnil.

Ja by som nepoznal zasľúbené Slovo pre dnešok. Bol som mladý kazateľ v letničnom hnutí. Ale v okamihu, keď som videl a zažil zhromaždenia brata Branhama, vedel som od prvého zhromaždenia v auguste 1955, že toto je muž poslaný od Boha, pretože nikto by nemohol činiť veci, ktoré sa tam diali, jedine, že by Boh bol s tým človekom a konal ich. Ale táto mimoriadna prorocká služba bola daná, aby pritiahla našu pozornosť ku zvesti hodiny. Brat Branham splnil svoju úlohu a uskladnil pokrm, ale nikdy nepovedal, že bude pokrm rozdávať. Bolo mu povedané len to, aby pokrm uskladnil. Ale v Matúšovi 24 máme Božie poverenie. Tesne pred tým, ako sa stane Matúš 25 realitou – a to je veľmi dôležité rozpoznať. Nie je to v Matúšovi 12, nie je to v Matúšovi 20, je to v Matúšovi 24 – o pokrme, ktorý má byť rozdávaný Božiemu ľudu. A my si tieto tri verše prečítame.

Takže opakujem: Tesne pred tým, ako sa deje Matúš 25, pred tým, ako príde posledné volanie a znie posledná zvešť: „*Hľa, ženích prichádza!*“, pred samotným návratom nášho Pána – „*Hľa, ženích prichádza! Vyjdite na stretnutie s Ním!*“, pred tým máme tieto verše v Matúšovi 24. Čítajme ich veľmi pozorne a v modlitbe. Je to posledné zasľúbenie pred návratom Pána. Verše 45 – 47 v Matúšovi 24:

„Ktože je teda tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad svojou čeladťou, aby im dával pokrm na čas? Blahoslavený ten sluha, ktorého, keď príde jeho Pán, nájde tak robiť. Amen vám hovorím, že ho ustanoví nad celým svojím majetkom.“

Nielen časť Slova Božieho, ale celý plán spásy má byť oznámený. Môžeme povedať to isté, čo apoštol Pavol v Skutkoch 20:27, keď si zvolal starších, aby prišli k nemu: „*Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.*“

My sa nešpecializujeme na žiadne jednotlivé učenie, my pri kázaní Božieho Slova zostávame v rovnováhe. Tí, ktorí kážu svoje vlastné výklady, majú stále tú istú tému. My však kážeme pokánie, kážeme odpustenie hriechov, kážeme zmierenie, kážeme Božiu lásku! Vieme, čo apoštol Pavol písal v 1. Korintanom 13:2:

„A keby som mal prorockvo a vedel všetky tajomstvá a mal každú vedomosť a keby som mal akúkoľvek vieru, takže by som vrchy prenášal a lásky keby som nemal, nič nie som.“

Brat Branham povedal: *„Len dokonalá láska tam bude môcť vojsť.“* Potom hovoril s bratom Lee Vayle a Pán ho napravil. Nejedná sa len o dokonalú lásku, ale o to, dokonale veriť v každé Božie Slovo. Nielen hovoriť *dokonalá láska*, ale tá dokonalá láska je spojená s dokonalým Božím Slovom.

Keď ide o lokálne záležitosti, tak pre mňa nie je jednoduché o tom hovoriť. Pretože práve 2. 4. 1962, tesne pred východom slnka, keď noc už skončila, ale slnko ešte nevyšlo, som počul Pánov hlas a prijal som svoje poverenie, keď Pán povedal: **„Môj služobník, tvoj čas pre toto mesto čoskoro pominie, pošlem ťa do iných miest, aby si kázal Moje Slovo.“** Ja som povedal: *„Drahý Pane, oni ma nebudú počúvať.“* A Pán prehovoril po druhýkrát: **„Môj služobník, príde čas, keď ťa budú počúvať. Uskladni pokrm, pretože príde veľký hlad, a potom budeš stáť uprostred ľudu, aby si pokrm rozdával!“** Ale toto boli len prvé dve časti.

V ten istý deň potom Pán hovoril znovu: **„Môj služobník, nezakladaj lokálne zbory, nevydávaj spevník, pretože je to znamenie denominácie!“** Je to časť Božského poverenia.

Ak by som sa mal zaoberať lokálnymi záležitosťami, tak by som tu musel zostať rok alebo dva, ale ja prichádzam a odchádzam. Zostanem len deň alebo dva, mám dve alebo tri zhromaždenia a idem do ďalšieho mesta v ďalšej krajine.

Ale z milosti všemohúceho Boha, ak sa pokoríte a považujete svojho brata za vyššieho ako sami seba, ako hovorí Písmo [Fil 2:3], tak Pán sa o všetky veci v lokálnom zbore postará. Boh dal päťnásobnú službu, ale v každom lokálnom zbore sú starší.

Boh nepozná systém jedného muža, ako sa to praktizuje v USA. Tam je všade len jeden pastor a ten vezme všetky desiatky celého ľudu a mnohí sa stali milionármi. To je denominačný systém! My musíme pracovať spoločne! A zhromaždenie rozpozná, že máte službu. Zhromaždenie rozpozná, že máte evanjelizačnú službu alebo učiteľskú službu. Sú rôzne služby, ale ten istý Svätý Duch.

Ale v okamihu, keď si nejaký brat myslí, že on založí zbor, že on je niečím, on je niečím... My všetci nie sme ničím! Všetko je to Božia milosť! Nie sú žiadni malí a veľkí Boží muži. Sú rôzne služby, ale ten istý Svätý Duch. Ale najprv musíme zaprieť sami seba a nemyslieť si, že sme niečím. A obzvlášť, že neprichádzame s nejakým mimoriadnym zjavením, pretože každý, kto niečo nazýva mimoriadnym zjavením, prinesie rozdelenie a bude mať učeníkov, ktorí nasledujú jeho samotného [Gal 6:3, Sk 20:30].

Takže, keď prišiel apoštol Pavol, zavolať starších, nie pastora, nie učiteľov, on zavolať starších [Sk 20:17]. Dokonca i keď niekto v zbore chorý, tak má na základe Jakuba 5 zavolať starších, aby mazali olejom a modlili sa. Takže nie systém jedného muža, ale bratia, ktorí majú službu, musia uznať jeden druhého a spoločne slúžiť Pánovi.

Bratia, hovorím vám pravdu, je príliš neskoro na svoje vlastné cesty. Príchod Pánov je absolútne blízko!

Nie sme len na konci času, sme na konci konečného času.

A hlavne, nikto nemôže ísť do druhého mesta a snažiť sa tam usporiadať veci tak, ako by on sám chcel. Nie! Zostaňte tam, kde ste, jedine, že by ste boli pozvaní, aby ste prišli!

Takže my musíme nájsť naše miesto v Božom kráľovstve. Ja sa však nemôžem zaoberať lokálnymi záležitosťami. Ja môžem len povedať: „*Takýmto spôsobom sa to dialo v dňoch Biblie.*“ Pre mňa však toto nie je čas zakladať lokálne zbory. Vy však ste v rôznych mestách a Boh vás používa. Ako som už povedal, najprv musíme uznať jeden druhého a nájsť svoje miesto v Cirkvi živého Boha.

Ak by ste však vedeli o mnohých e-mailoch, ktoré dostávame, o mnohých problémoch v lokálnych zboroch... Pán vám však daruje milosť nájsť vaše miesto. Zvyčajne máme problém

sami so sebou a potom máme problém aj v zbere. Ale ak sa pokoríme a zostaneme v Božej prítomnosti, tak si nás Pán použije. Ja však musím ostať v mojom poverení a nezaoberať sa lokálnymi záležitosťami. Apoštol Pavol mohol zanechať Timoteja na jednom mieste, aby v zboroch ustanovil starších [2Tim 2:2, Tit 1:5]. Ale on musel zostať v tom zbere, prebývať tam, aby z milosti Božej poznal, kto je a kto nie je určený do služby.

My však nie sme na začiatku novozákonnej Cirkvi, my nie sme v čase volania von. Brat Branham raz povedal: „Táto služba trvá už 15 rokov a nepovstala z toho žiadna denominácia.“ On povedal, že vo zvesti nebude žiadna denominácia. Každý lokálny zbor bude zodpovedný za svoje lokálne záležitosti. My nemáme žiadnu centrálu na zemi, ako povedal brat Branham: „*Naša centrála je v nebesiach.*“ A Boh ustanovuje rôzne služby. Dokonca, predstavte si to, ako mi to Pán povedal: „**Môj služobník, nevydávaj spevník, pretože je to znamenie denominácie.**“ Každá denominácia má svoj spevník, každá jedna.

Takže musíme pochopiť, že toto je Boží konečný čas, a je mojou úprimnou modlitbou, žeby tento deň nebol len pre tých 3 000 ľudí a tých, ktorí počúvajú po celom svete, ale pre vás, bratia v lokálnych mestách a zboroch, žeby ste milovali jeden druhého, žeby ste uznali jeden druhého a slúžili pokrmom Božieho ľudu.

Zvyčajne opíšem celé to prežitie. Keď mi Pán povedal: „*Uskladni pokrm!*“, tak sme uskladnili prirodzený pokrm, pretože v roku 1961 boli v Berlíne proti sebe ruské a americké tanky. Cez Berlín bol vybudovaný múr a J. F. Kennedy povedal: „Z Berlína urobím ukážkový príklad.“ Vtedy prebiehala kríza na Kube. Bolo to obdobie studenej vojny a nevedeli sme, čo sa stane ako ďalej, takže som si myslel, že na náš národ príde nejaká tragédia, a preto sme uskladnili prirodzený pokrm.

Ale žiadna tragédia neprišla, žiadny hlad neprišiel, takže v novembri 1962 som povedal: „Drahý Pane, ja viac nemôžem kázať. Ty si povedal, že príde hlad a žiadny hlad neprišiel. Ja viac nemôžem žiť!“

A v čase tohoto prežitia v novembri 1962 som zatelefonoval bratovi Branhamovi a šiel som, aby som sa s ním stretol, pretože

som chcel odpoveď od Boha. Stretli sme sa v pondelok 3. 12. 1962 a on ma požiadal, aby som kázal v jeho zbore – v nedeľu 2. 12. 1962 – a v pondelok sme sa stretli a prorok povedal: „Brat Frank, ty si tomu zle porozumel, ty si si myslel, že príde prirodzený hlad, ale Boh pošle hlad počuť Jeho Slovo, ako povedal prorok Amos v kapitole 8 vo verši 11: *«Hľa, idú dni, hovorí Pán Hospodin, že pošlem hlad na zem, nie hlad po chlebe ani nie smäd po vode, ale hlad a smäd počuť slová Hospodinove.»*“ A potom povedal: „Pokrm, ktorý máš uskladniť, je to zasľúbené Božie Slovo pre dnešok.“ A on dokonca učinil ten výrok: „To Slovo je v kázaniach, ktoré sú na páskach.“ Ale na konci tohto rozhovoru, v pondelok 3. 12. 1962 mi povedal: „Brat Frank, počkaj s rozdávaním pokrmu, až kým nedostaneš zvyšok pokrmu.“

Posledné slová mi v ten deň povedal na parkovisku. Keď sme sa chystali nastúpiť do auta, mal som na srdci otázku a jednoducho som povedal: „Brat Branham, mám právo modliť sa za chorých?“ Jeho odpoveď znela: „Každý, kto je povolaný kázať evanjelium, kto je povolaný zvestovať spásu duše, je povolaný modliť sa za chorých. Je to to isté poverenie.“

Takže z Božej milosti máme Božiu autoritu kázať odpustenie hriechov, kázať uzdravenie, modliť sa za tých, ktorí prichádzajú ku Kristu, žeby ich hriechy boli odpustené, modliť sa za nich, aby boli uzdravení. Je to súčasť toho istého poverenia!

Takže milovaní bratia, nájdime svoje miesto.

Vráťme sa späť k Matúšovi 24. Opäť zdôrazňujem: Tesne pred Matúšom 25 stojí posledné zasľúbenie o rozdávaní pokrmu, o zvestovaní každého Božieho Slova pravej neveste Krista, tým, ktorí majú uši, aby počuli, čo Duch hovorí [Zj 3:22].

Dovoľte mi zopakovať ešte raz: William Branham bol muž poslaný od Boha so službou znovunapravenia. Tieto oči videli, ako chromí vzali svoje ležadlo a vyšli von. Videl som dni Biblie! Videl som apoštolskú službu! Takže to nebola len zvešť, ale Boh Svoje Slovo potvrdzoval.

Teraz prišiel náš čas pokoriť sa pred Bohom a v modlitbe úprimne povedať: „Drahý Pane, dovoľ mi nájsť to miesto, ktoré si pre mňa určil.“

A ako sme už predtým povedali: Nezaoberajte sa vecami v iných lokálnych zboroch a neopúšťajte lokálny zbor!

Ak je v lokálnom zbore problém, tento problém nemôže byť vyriešený rozdelením! Nie! Z milosti Božej sa musíte zjednotiť v modlitbe a modliť sa z celého srdca, žeby sa stala Božia vôľa! Nie to, čo si želá tento alebo tamten brat!

Milovaní bratia, z milosti Božej máme v lokálnom zbore v Krefelde od roku 1959 tých istých starších, tých istých diakonov a ani jeden jediný problém so staršími alebo diakonmi – len duchovná harmónia v lokálnom zbore.

Takže rovnako i vy, milovaní bratia, odkiaľkoľvek ste, ktokoľvek ste, toto je Boží čas zjednotiť sa v modlitbe, nájsť Božiu vôľu a byť z celého srdca pripravení rozdávať duchovný pokrm.

A viete, čo povedal náš Pán? „*Mojím pokrmom je to, aby som činil vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonil jeho dielo.*“ [Jn 4:34] Pravý duchovný pokrm je spojený s Božou vôľou.

A ako náš Pán povedal v záhrade Getsemané: „*Nie, ako Ja chcem... nie to, čo Ja chcem...*“ Čítajte, čítajte, čítajte! „*Ale však nie to, čo ja chcem, ale čo ty ... Avšak nie moja vôľa, ale tvoja nech sa stane.*“ Toto musí byť vaša modlitba! Nie, ako ja chcem, nie to, čo ja chcem, ale nech sa deje Božia vôľa! Je príliš neskoro na to, aby sme mali svoju vlastnú vôľu. Prosím, neprinášajte žiadne rozdelenie. Ak máte biblickú otázku, tak máte biblickú odpoveď. Ak máte nebiblickú otázku, tak budete mať nebiblickú odpoveď.

Ako som už dnes hovoril o siedmich hromoch – je to veľkou bolesťou, keď sa bratia skrývajú za meno Williama Branhama, a stále hovoria: „*Ten prorok..., ten prorok..., ten prorok...*“ A používajú autoritu proroka za účelom svojho vlastného výkladu. To je niečo strašné! To je kriminálny čin!

Vy nemôže čítať len jeden výrok, musíte čítať i to, čo povedal brat Branham predtým! Musíte čítať i to, čo povedal potom! Musíte nechať každé kázanie tak, ako je! Z milosti Božej môžem povedať, že v nemeckej Neveste nie je ani jediná otázka, ktorá by nebola zodpovedaná. Každý prijal rešpekt voči Božiemu Slovu. Prirodzene, i tam sa nachádzajú učenia hromov, máme aj takých,

ktorí veria, že Kristus už prišiel, sú aj takí, ktorí veria, že brat Branham sa vráti, ale nie v Neveste Krista!

Nevesta Krista verí čisté Božie Slovo! V Neveste Krista nie je ani jedno bludné učenie! Len Božie Slovo! „*Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.*“ [Mt 24:35].

Nech vám Boh požehná a je s vami. Ste pripravení posvätiť svoje životy Pánu? Tak povstaňme. Sme jednoducho v prítomnosti všemohúceho Boha, aby sme poznali naše miesto v Cirkvi Ježiša Krista a Božiu službu.

Sme tu z rôznych krajín, z rôznych jazykov, ale sme jedno v Kristu, je len jedna Nevesta. Brat Branham povedal: „Nevesta je vzatá z Cirkvi.“ Právě Božie deti sú teraz zjavené! Oni veria Božiemu Slovu a odmietajú každý výklad.

Milovaní bratia, ja to musím povedať: Ak čítate kázania brata Branhama, ak počúvate kázania na páskach, nepotrebuje te povedať nič. Jednoducho počujte, čo hovorí. Ale keď kázate, tak kážte Božie Slovo. To je to, čo konáme my v lokálnom zbore. Máme jedného brata a každú nedeľu, keď ja nie som v Krefelde, on číta z kázania brata Branhama. Nie jeden výrok odtiaľto a druhý výrok odtamtiaľ. On číta do radu a každý počuje, čo brat Branham povedal. Nepodávame k tomu žiadne výklady. Keď však kážeme, tak kážeme Božie Slovo.

Pred ukončením vám poviem toto, bratia: Hovoril som dnes už o prežití v Marseille, vo Francúzsku. Nedokázate si predstaviť, čo to pre mňa znamená. S Božím poverením: **„Môj služobník, vstaň a čítaj druhý list Timoteovi, verš 4, pretože chcem s tebou hovoriť.“**

Čo to bolo? Nie kázať predstavy! Ak ja kážem Božie Slovo, tak toto je Božie Slovo [ukazuje na Bibliu]. Nie výklady o siedmich hromoch. Boh je Svojím vlastným vykladačom. A všetko, čo patrilo k službe brata Branhama, je z Božej milosti ukončené.

Ja poznám všetky výroky, ktoré brat Branham učinil, ja viem, ako sa cítil, pretože všetky dvere sa zatvorili. Len jedny dvere ostali otvorené – tie u *Obchodníkov plného evanjelia*. Brat Branham chcel ísť na Aljašku, bol v zúfalej situácii, ale nechajte tie veci na Williama Branhama.

On povedal: „Pôjdem po tejto ceste na koni ešte raz.“ Jeden brat mal totiž sen a prišiel s týmto snom ku bratovi Branhamovi a ten zopakoval, čo tento brat snil. Ale brat Branham nikdy nepovedal, že zomrie a vstane z mŕtvych! Je absolútne nevyhnutné nechať všetko tak, ako to bolo povedané! Vy nie ste povolani, aby ste vysvetľovali, čo brat Branham povedal. Vy ste tu, aby ste zvestovali Slovo, ktoré mu bolo zjavené. Dúfam, že to chápete. Zdvihnite svoje ruky, ak tomu rozumiete. Nechajte všetko na brata Branhama a na Boha a vy nájdite svoje miesto a vašu službu v tele Krista. Toto je ten posledný finálny okamih pred návratom Krista. A ja opakujem ešte raz: verše 45 až 47 v Matúšovi 24 sú napísané tesne pred Matúšom 25: „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!*“ A Nevesta žije z každého Božieho Slova a každé Božie Slovo bolo z milosti Božej zjavené – o Božstve, o vodnom krste, o vyvolení, o všetkých ostatných veciach.

Ja by som nevedel, čo sa stalo v záhrade Eden, ty by si nevedel, čo sa stalo v záhrade Eden, a brat Branham povedal, že bolo pridané len jedno jediné slovo a Eva bola zvedená. Brat Branham povedal: „Neviera v to, čo Boh povedal, bola prvým hriechom v záhrade Eden – neviera v to, čo Boh povedal Adamovi.“ Neviera je strašná.

Písmo hovorí, že tí, ktorí neverili, nevošli do zasľúbenej zeme [5M 1:34-35, Žd 3:11]. Neviera a neposlušnosť patria spolu. Viera a poslušnosť patria dohromady. Čítajte 1. Mojžišovu 2, Boh Pán povedal Adamovi: *Môžete jesť z každého stromu, okrem tohto jedného.*“ A keď hovoril had k Eve – čítajte kapitolu 3 verš 1. Had pridal jedno slovo – slovo „nie“. V 2. kapitole Pán povedal: *„Môžete jesť z každého stromu.“* A v kapitole 3 had povedal: *„Povedal Pán, že NEmôžete jesť?“* Ten zápor tam pridal had.

Takže je to veľmi dôležité! Čo i len pridať jedno slovo alebo zmeniť jedno slovo nás vezme preč z prítomnosti Božej, a preto hovorím: Ja by som nevedel, čo sa stalo v záhrade Eden. Ale brat Branham povedal: „Anjel Pánov zostúpil do mojej izby. Povedal mi, čo sa stalo ráno medzi hadom a Evou, a čo sa stalo popoludní toho istého dňa medzi Adamom a Evou.“

William Branham bol mimoriadny Boží muž a boli mu zjavené všetky tajomstvá Božieho Slova a z milosti Božej môžeme

zvestovať celú Božiu radu. Bratia, uvedomte si to privilégium, ktoré nám Boh daroval – žiť v tomto čase a mať skutočné Božie zjavenie a mať účasť na rozdávaní pokrmu Božiemu ľudu!

Boh vám požehnaj a buď s vami! Modlime sa.

Náš nebeský Otče, vzdávame Ti česť, chválu a slávu v drahom mene Ježiša Krista, nášho Pána. Drahý Pane, ďakujeme Ti za záchranu našej duše. Ďakujeme ti za Slovo, ktoré si nám zjavil. Ty si poslal Svojho služobníka a proroka. My sme poznali náš deň a službu.

Drahý Pane, v pokore sa modlím – ako si mi dal to privilégium byť s Tvojím služobníkom, tak si mi dal dnes to privilégium byť s mojimi bratmi z rôznych národov, ktorí rozdávať ten istý duchovný pokrm.

Nech pomazanie Svätého Ducha spočinie na každom jednom z nich! Nech poznajú, že to je posledná zvesť: „*Hľa, ženích prichádza! Vyjdite na stretnutie s ním!*“ Pane, modlím sa za mojich bratov, mocne im požehnaj, nech neprišli zbytočne, nech je toto ten deň, ktorý si Ty pre nich učinil!

Prosím, modlite sa z celého svojho srdca: „Nie tak, ako ja chcem, nie to, čo ja chcem, ale Tvoja vôľa nech sa deje, Tvoja vôľa nech sa deje!“ Nech požehnania všemohúceho Boha spočinú na vás všetkých v drahom mene Ježiša Krista, nášho Pána a Spasiteľa!

A každý povedz: „Amen!“ Amen! A každý vystrie ruku k svojmu susedovi a povie: „Brat, milujem ťa, brat, milujem ťa, brat, milujem ťa.“ Dokonalá láska a bratia, ktorí veria v dokonalé Božie Slovo! Opäť vás uvidím v sláve.

Brat Teo, ďakujem ti veľmi pekne. Ďakujem. Boh vám všetkým požehnaj! Brat Njagi, Boh ti požehnaj! Brat z Ugandy, Boh ti požehnaj! Boh vám všetkým požehnaj! Bratia zo Zambie, z Konga, odvšadiaľ. Boh vám požehnaj! Amen.